

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 98.561 van 28 augustus 2001
in de zaak A. 95.001/VII-22.627**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. ELLOUZÉ,
 kantoor houdende te 4020 LUIK,
 rue Alex Bouvy 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 29 augustus 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 10 augustus 2000 van de minister van Binnenlandse Zaken houdende weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 27 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DAHMANI, die, loco advocaat M. ELLOUZE, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 10 augustus 1998 en verklaarde zich op 11 augustus 1998 vluchteling.

1.2. Op 29 maart 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 1999 verklaarde de verzoekende partij zich voor de tweede maal vluchteling.

1.4. Op 10 augustus 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring. De motivering van die beslissing luidt als volgt:

"(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wet van 6 mei 1993 en 15 juli 1996;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten XXX geboren te Skivjan, op (in) 00/00/1960 en van nationaliteit te zijn : Joegoslavië (Kosovo) die zich vluchteling(e) verklaard heeft op 30/11/1999

Overwegende dat de betrokkene verklaart niet naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat hij er geen huis zou hebben. Ook zou de situatie in Kosovo niet zo veilig zijn.

Betrokkene brengt geen nieuwe elementen aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich zouden voorgedaan (hebben) na de laatste fase in de procedure tijdens dewelke hij ze kon aanbrengen en waaruit zou kunnen afgeleid worden dat hij

gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging van overheidswege in zijn land van herkomst.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993 en 11 december 1996 wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen.

(...).".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing opwerpt die is afgeleid uit artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

3. Overwegende dat artikel 51/8, tweede lid, van voormelde wet bepaalt dat een beslissing om een verklaring niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd en hij geen nieuwe gegevens - dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen - aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State en er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld; dat in het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 in verband met artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (oorspronkelijk artikel 50, derde en vierde lid van voormelde wet) wordt gesteld dat de Raad van State, "alvorens de vordering tot schorsing niet ontvankelijk te verklaren, zal (...) nagaan of de voorwaarden met betrekking tot die grond van niet-ontvankelijkheid zijn vervuld"; dat aldus de Raad van State slechts bevoegd is om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen zo hij van oordeel is dat de nieuwe vluchtelingenverklaring op nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is gesteund; dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van het genoemde artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht, doordat zij wel degelijk nieuwe feitelijke gegevens heeft aangebracht die wat haar betreft duiden op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat zij inzonderheid voorhoudt dat zowel de situatie in Kosovo als haar gezondheidstoestand sinds haar eerste asielaanvraag beduidend verslechterd zijn; dat de bespreking van de exceptie bijgevolg verbonden is met het antwoord op dit middel;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte op verordening kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5. Overwegende dat de bestreden beslissing correct lijkt te zijn gemotiveerd waar zij stelt dat de verzoekende partij geen nieuwe gegevens heeft aangebracht die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen en waaruit zou kunnen afgeleid worden dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging; dat dit niet tegengesproken wordt door de gegevens van het administratief dossier; dat de verzoekende partij weliswaar een aantal medische documenten heeft voorgelegd aan de minister van Binnenlandse Zaken, doch hieromtrent geen enkele nadere uitleg heeft verschaft; dat zij nergens heeft aangeduid in welke zin deze documenten moeten aanzien worden als een ‘nieuw gegeven’ zoals bedoeld in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet; dat het enig middel niet ernstig is; dat bijgevolg de exceptie gegrond is derwijze dat de Raad van State zich onbevoegd moet verklaren om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen; dat de vordering niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig augustus tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.